ประกาศกระทรวงมหาดไทย

เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ในการพิจารณาโทษทางปกครอง

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. ๒๕๔๗ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับ มาตรา ๓๓ และมาตรา ๔๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้ โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกประกาศกำหนดหลักเกณฑ์ในการพิจารณาโทษทางปกครองไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ในประกาศนี้

"การพิจารณาโทษทางปกครอง" หมายความว่า การดำเนินการที่เกี่ยวกับการพิจารณาโทษปรับทางปกครอง

"ผู้ถูกกล่าวหา" หมายความว่า ผู้ถูกกล่าวหาว่ากระทำการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยโรงแรม

"ค่าปรับ" หมายความว่า เงินค่าปรับทางปกครองที่นายทะเบียนสั่งให้ผู้กระทำการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยโรงแรมชำระให้แก่นายทะเบียน

หมวด ๑
บททั่วไป

ข้อ ๒ ในการพิจารณาและมีคำสั่งลงโทษปรับทางปกครอง การอุทธรณ์ การพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าว หากประกาศนี้หรือกฎหมายว่าด้วยโรงแรมมิได้กำหนดไว้ ให้นำกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองมาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๓ การแจ้งข้อกล่าวหา กำหนดวันนัด คำสั่งลงโทษทางปกครอง ผลการพิจารณาอุทธรณ์ หรือการแจ้งอย่างอื่นตามประกาศนี้ให้ทำเป็นหนังสือ

ข้อ ๔ การเสนอเรื่องในการกำหนดโทษทางปกครองต่อนายทะเบียนโรงแรม สำหรับกรุงเทพมหานคร ให้สำนักการสอบสวนและนิติการ กรมการปกครองเป็นผู้เสนอเรื่อง สำหรับจังหวัดอื่นให้อำเภอหรือกิ่งอำเภอท้องที่ที่โรงแรมตั้งอยู่เป็นผู้เสนอเรื่อง โดยให้ดำเนินการรวบรวมตรวจสอบเอกสารหลักฐานสรุปเรื่องแล้วทำความเห็นเสนอนายทะเบียนโรงแรมเพื่อพิจารณาสั่งการ

หมวด ๒

การพิจารณาโทษทางปกครอง

ข้อ ๕ เมื่อปรากฏเหตุอันควรเชื่อได้ว่าบุคคลใดกระทำการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยโรงแรมที่บัญญัติให้มีโทษปรับทางปกครอง ให้นายทะเบียนดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงให้แล้วเสร็จโดยเร็ว

ข้อ ๖ ให้นายทะเบียนพิจารณาพยานหลักฐานที่เห็นว่าเป็นประโยชน์แก่การพิสูจน์ข้อเท็จจริงโดยมีอำนาจดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(๑) แสวงหาพยานหลักฐานทุกอย่างที่เกี่ยวข้อง

(๒) รับฟังพยานหลักฐาน คำชี้แจง หรือความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ เว้นแต่นายทะเบียนเห็นว่าเป็นการกล่าวอ้างที่ไม่จำเป็นฟุ่มเฟือยหรือเพื่อประวิงเวลา

(๓) ขอให้ผู้ครอบครองเอกสารส่งเอกสารที่เกี่ยวข้อง

(๔) ออกไปตรวจสถานที่หรือมอบหมายให้บุคคลหนึ่งบุคคลใดออกไปตรวจสถานที่

ข้อ ๗ การพิจารณาโทษทางปกครองจะต้องมีบันทึกการสอบสวนและพยานหลักฐานเสนอเป็นหลักฐาน ประกอบด้วย

(๑) บันทึกคำให้การของผู้กล่าวหา ผู้ถูกกล่าวหา และพยานสำคัญ

(๒) รายงานพฤติการณ์ของผู้ถูกกล่าวหา

(๓) สำเนาบันทึกการตรวจของพนักงานเจ้าหน้าที่ (ถ้ามี)

(๔) หลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิด (ถ้ามี)

แบบบันทึกการสอบสวนให้เป็นไปตาม แบบ คป. ๑ - ๓ ท้ายประกาศนี้

ข้อ ๘ ก่อนมีคำสั่งลงโทษปรับให้นายทะเบียนมีหนังสือแจ้งผู้ที่จะถูกลงโทษมีโอกาสที่จะทราบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอและมีโอกาสโต้แย้งแสดงหลักฐานของตนถึงเหตุที่จะใช้เป็นเหตุผลในการออกคำสั่งทางปกครอง

ความในวรรคหนึ่งมิให้นำมาใช้บังคับในกรณีดังต่อไปนี้ เว้นแต่นายทะเบียนจะเห็นสมควรปฏิบัติเป็นอย่างอื่น

(๑) เมื่อมีความจำเป็นรีบด่วนหากปล่อยให้เนิ่นช้าไปจะก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงแก่ผู้หนึ่งผู้ใดหรือจะกระทบต่อประโยชน์สาธารณะ

(๒) เมื่อจะมีผลทำให้ระยะเวลาที่กฎหมายหรือกฎกำหนดไว้ในการทำคำสั่งทางปกครองต้องล่าช้าออกไป

(๓) เมื่อเป็นข้อเท็จจริงที่คู่กรณีนั้นเองได้ให้ไว้ในคำขอ คำให้การหรือคำแถลง

(๔) เมื่อโดยสภาพเห็นได้ชัดในตัวว่าการให้โอกาสดังกล่าวไม่อาจกระทำได้

(๕) เมื่อเป็นมาตรการบังคับทางปกครอง

(๖) กรณีอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

ห้ามมิให้นายทะเบียนให้โอกาสตามวรรคหนึ่ง ถ้าจะก่อให้เกิดผลเสียหายอย่างร้ายแรงต่อประโยชน์สาธารณะ

หมวด ๓
การกำหนดโทษทางปกครอง

ข้อ ๙ ในการกำหนดโทษทางปกครอง นายทะเบียนต้องคำนึงถึงปัจจัยดังต่อไปนี้

(๑) พฤติการณ์แห่งความผิดโดยทั่วไปให้พิจารณาจาก

ก. ความผิดเกิดขึ้นโดยความจงใจหรือเกิดจากความประมาทเลินเล่อ

ข. พฤติการณ์แห่งความผิดเป็นการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติ กฎกระทรวง ประกาศ คำสั่งอันเป็นสาระสำคัญ

ค. ประโยชน์ที่ผู้กระทำผิดหรือบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการกระทำผิดหรือบุคคลอื่นได้รับหรือจะได้รับจากการกระทำนั้น

(๒) ความเสียหายที่เกิดจากการกระทำนั้นให้พิจารณาจาก

ก. ระดับความเสียหายที่เกิดขึ้นนั้นเป็นความเสียหายที่กระทบต่อประโยชน์สาธารณะ

ข. ระดับของความเสียหายที่เกิดขึ้นต่อผู้มาใช้บริการหรือบุคคลที่เกี่ยวข้อง

ค. การเยียวยาหรือบรรเทาความเสียหาย หรือการดำเนินการเพื่อป้องกันมิให้เกิดการกระทำความผิดนั้นอีก

(๓) ประวัติการกระทำความผิด

ก. ความถี่ของการกระทำความผิด

ข. ประวัติการถูกลงโทษทางปกครองของผู้ประกอบธุรกิจโรงแรมหรือผู้แทน นิติบุคคลหรือลูกจ้างของนิติบุคคลนั้น

(๔) ประเภท ขนาด ราคาห้องพักของโรงแรมนั้น

ข้อ ๑๐ ผู้ใดต้องถูกลงโทษปรับ ให้นายทะเบียนพิจารณากำหนดโทษตามแนวทางดังนี้ เว้นแต่มีเหตุอันควรกำหนดโทษเป็นอย่างอื่นที่ต่างจากแนวทางนี้

(๑) กรณีเป็นการกระทำผิดครั้งแรก สำหรับฐานความผิดที่ไม่ได้กำหนดอัตราโทษขั้นต่ำไว้ ให้นายทะเบียนกำหนดค่าปรับได้ไม่เกินสองในห้าของอัตราโทษที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น

(๒) กรณีเป็นการกระทำผิดครั้งแรก สำหรับฐานความผิดที่กำหนดอัตราโทษขั้นต่ำไว้ ให้นายทะเบียนกำหนดค่าปรับได้ไม่เกินกว่าสองในห้าของอัตราโทษสูงสุดที่กำหนดไว้สำหรับฐานความผิดนั้น เว้นแต่อัตราโทษขั้นต่ำของฐานความผิดจะสูงกว่าสองในห้าของอัตราโทษสูงสุด ในกรณีเช่นนี้ ให้กำหนดเงินค่าปรับเท่ากับอัตราขั้นต่ำสำหรับความผิดนั้น

(๓) การกระทำความผิดครั้งที่สองและครั้งต่อ ๆ ไป ในฐานความผิดเดียวกัน ให้นายทะเบียนลงโทษปรับเพิ่มขึ้นจากโทษที่เคยได้รับมาแล้วครั้งละไม่เกินหนึ่งในห้าของอัตราโทษ ที่กำหนดในฐานความผิด แต่ทั้งนี้ การกำหนดเงินค่าปรับต้องไม่เกินอัตราโทษสูงสุดของโทษปรับ ที่กำหนดสำหรับฐานความผิดนั้น ถ้าการกำหนดเงินค่าปรับคำนวณได้เกินกว่าอัตราโทษสูงสุดของฐานความผิด ให้นายทะเบียนลงโทษปรับในอัตราสูงสุดของฐานความผิด

ข้อ ๑๑ กรณีเป็นการกระทำผิดกรรมเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบทให้นายทะเบียนกำหนดค่าปรับในฐานความผิดที่มีอัตราโทษปรับสูงสุด

หมวด ๔
คำสั่งลงโทษทางปกครอง

ข้อ ๑๒ คำสั่งลงโทษทางปกครองให้ทำเป็นหนังสือระบุ วัน เดือน ปี ที่ออกคำสั่งลงโทษทางปกครอง ลงลายมือชื่อและตำแหน่งของผู้มีอำนาจออกคำสั่ง

ข้อ ๑๓ คำสั่งลงโทษทางปกครองต้องจัดให้มีเหตุผลไว้ด้วย และเหตุผลนั้นอย่างน้อยต้องประกอบด้วย

(๑) ข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญ

(๒) ข้อกฎหมายที่อ้างอิง

(๓) ข้อพิจารณาและข้อสนับสนุนในการใช้ดุลพินิจ

ความในวรรคหนึ่งไม่ให้ใช้บังคับกับกรณีดังต่อไปนี้

ก. เหตุผลนั้นเป็นที่รู้กันอยู่แล้วโดยไม่จำเป็นต้องระบุอีก

ข. เป็นกรณีต้องรักษาไว้เป็นความลับ

ค. เป็นกรณีเร่งด่วน แต่ต้องให้เหตุผลเป็นลายลักษณ์อักษรในเวลาอันควร หากผู้ถูกลงโทษร้องขอ

ข้อ ๑๔ เมื่อออกคำสั่งแล้วให้นายทะเบียนแจ้งคำสั่งและสิทธิในการอุทธรณ์แก่ผู้ถูกลงโทษด้วย

ข้อ ๑๕ คำสั่งลงโทษทางปกครองให้มีผลใช้ยันต่อผู้ถูกลงโทษตั้งแต่ขณะที่ผู้ถูกลงโทษได้รับแจ้งเป็นต้นไป

ข้อ ๑๖ เมื่อผู้ถูกลงโทษปรับทางปกครองได้รับแจ้งคำสั่งปรับแล้วให้ผู้ถูกลงโทษปรับชำระค่าปรับให้แก่นายทะเบียนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง โดยให้เจ้าหน้าที่ผู้รับชำระเงินออกใบเสร็จรับเงินค่าปรับแต่ละครั้งให้แก่ผู้ถูกลงโทษปรับไว้เป็นหลักฐาน

ข้อ ๑๗ ให้ผู้ถูกลงโทษปรับชำระค่าปรับให้เสร็จสิ้นในคราวเดียว

หมวด ๕
การอุทธรณ์คำสั่งลงโทษทางปกครอง

ข้อ ๑๘ ผู้ถูกลงโทษปรับทางปกครองมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งปรับโดยให้ทำเป็นหนังสือระบุข้อเท็จจริง ข้อโต้แย้ง หรือข้อกฎหมายอ้างอิงยื่นต่อนายทะเบียนภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งปรับและให้เจ้าหน้าที่ออกใบรับไว้เป็นหลักฐาน

ข้อ ๑๙ สิทธิในการอุทธรณ์และการพิจารณาอุทธรณ์ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง

หมวด ๖
การขอให้พิจารณาคำสั่งลงโทษทางปกครองใหม่

ข้อ ๒๐ เมื่อผู้ถูกลงโทษปรับมีคำขอให้พิจารณาใหม่ นายทะเบียนอาจเพิกถอนหรือแก้ไขเพิ่มเติมคำสั่งปรับที่พ้นกำหนดอุทธรณ์ ได้ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) มีพยานหลักฐานใหม่อันอาจทำให้ข้อเท็จจริงที่ฟังเป็นยุติแล้วนั้นเปลี่ยนแปลงไปในสาระสำคัญ

(๒) ผู้ถูกลงโทษปรับทางปกครองที่แท้จริงมิได้เข้ามาในกระบวนการพิจารณาทางปกครองหรือได้เข้ามาในกระบวนการพิจารณาครั้งก่อนแล้ว แต่ถูกตัดโอกาสโดยไม่เป็นธรรมในการมีส่วนร่วมในกระบวนการพิจารณาทางปกครอง

(๓) คำสั่งปรับทางปกครองในเรื่องนั้น กระทำโดยเจ้าหน้าที่ผู้ไม่มีอำนาจ

(๔) ถ้าคำสั่งปรับทางปกครองได้ออกโดยอาศัยข้อเท็จจริงหรือข้อกฎหมายใด และต่อมาข้อเท็จจริงหรือข้อกฎหมายนั้นเปลี่ยนแปลงไปในสาระสำคัญในทางที่จะเป็นประโยชน์แก่ผู้ถูกสั่งปรับ

การยื่นคำขอตามวรรคหนึ่ง (๑) (๒) หรือ (๓) ให้กระทำได้เฉพาะเมื่อผู้ถูกลงโทษปรับไม่อาจทราบถึงเหตุนั้นในการพิจารณาครั้งที่แล้วมาก่อนโดยไม่ใช่ความผิดของผู้นั้น

ให้ผู้ถูกลงโทษปรับยื่นคำขอให้พิจารณาใหม่ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รู้ถึงเหตุซึ่งอาจขอให้พิจารณาใหม่

ข้อ ๒๑ เมื่อได้รับคำขอให้พิจารณาใหม่แล้ว ให้เจ้าหน้าที่ออกใบรับคำขอให้พิจารณาใหม่แก่ผู้ทำคำขอ และให้นายทะเบียนพิจารณาคำขอพร้อมมีคำสั่ง โดยให้นำหลักเกณฑ์ตามหมวด ๒ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

หมวด ๗
การใช้มาตรการบังคับโทษปรับทางปกครอง

ข้อ ๒๒ เมื่อถึงกำหนดระยะเวลาชำระค่าปรับตามคำสั่งปรับแล้ว ถ้าผู้ถูกลงโทษปรับทางปกครอง ไม่นำค่าปรับมาชำระให้ถูกต้องครบถ้วนภายในเวลากำหนดให้นายทะเบียนดำเนินการบังคับทางปกครองโดยนำบทบัญญัติเกี่ยวกับการบังคับทางปกครองตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองมาใช้บังคับโดยอนุโลม

หมวด ๘
บทเฉพาะกาล

ข้อ ๒๓ การพิจารณาโทษทางปกครองที่ได้ดำเนินการไปแล้วก่อนวันที่ประกาศนี้ใช้บังคับให้ถือว่าเป็นการดำเนินการตามประกาศนี้ ส่วนการดำเนินการต่อไปให้ปฏิบัติตามประกาศนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๕ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๓
ชวรัตน์ ชาญวีรกูล
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

บันทึกถ้อยคำผู้กล่าวหาหรือพยาน

ที่ทำการ.....อำเภอ.....จังหวัด .....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ. .....

คดีระหว่าง { ..... ผู้กล่าวหา
..... ผู้ถูกกล่าวหา

ต่อหน้า.....ตำแหน่ง.....
สังกัด.....สอบสวนที่.....
ผู้ให้ถ้อยคำชื่อ.....อายุ.....ปี เชื้อชาติ.....
สัญชาติ.....ศาสนา.....อาชีพ.....
อยู่บ้านเลขที่..... หมู่ที่..... ตรอก/ซอย.....
ถนน..... ตำบล/แขวง .....อำเภอ/เขต.....
จังหวัด..... เกิดที่จังหวัด .....ประเทศ .....
ชื่อบิดา.....ชื่อมารดา.....
ชื่อผู้ใหญ่บ้าน.....ชื่อกำนัน.....
เกี่ยวข้องเป็นอย่างไรในเรื่องนี้.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

ใบต่อบันทึกถ้อยคำของ.....แผ่นที่.....

ข้าฯ ขอรับรองว่า การให้ถ้อยคำของข้าฯ ดังกล่าวข้างต้นเป็นความจริงทุกประการ ข้าฯ ไม่มีเจตนาทุจริตแต่อย่างใด อ่านให้ฟังแล้วรับว่าถูกต้อง จึงลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน

ลงชื่อ ..... ผู้ให้ถ้อยคำ

(.....)

ลงชื่อ ..... ผู้สอบสวน

(.....)

ลงชื่อ ..... ผู้สอบสวน

(.....)

ลงชื่อ ..... ผู้บันทึก

(.....)

บันทึกถ้อยคำผู้ถูกกล่าวหา

ที่ทำการ.....อำเภอ.....จังหวัด .....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ. .....

คดีระหว่าง { ..... ผู้กล่าวหา
..... ผู้ถูกกล่าวหา

ต่อหน้า.....ตำแหน่ง.....

สังกัด.....

สอบสวนที่.....

ผู้ถูกกล่าวหาชื่อ.....อายุ.....ปี เชื้อชาติ.....

สัญชาติ.....ศาสนา.....อาชีพ.....

อยู่บ้านเลขที่..... หมู่ที่..... ตรอก/ซอย.....

ถนน..... ตำบล/แขวง .....อำเภอ/เขต.....

จังหวัด..... เกิดที่จังหวัด .....ประเทศ .....

ชื่อบิดา.....ชื่อมารดา.....

ชื่อผู้ใหญ่บ้าน.....ชื่อกำนัน.....

ผู้สอบสวนแจ้งให้ข้าฯ ทราบว่า ข้าฯ ถูกกล่าวหาว่า.....

.....

.....

ข้าฯ ทราบแล้ว ขอให้ถ้อยคำด้วยความเต็มใจ ดังต่อไปนี้

.....

.....

.....

ใบต่อบันทึกถ้อยคำของ.....แผ่นที่.....

ข้าฯ ขอรับรองว่า การให้ถ้อยคำของข้าฯ ดังกล่าวข้างต้นเป็นความจริงทุกประการ ข้าฯ ไม่มีเจตนาทุจริตแต่อย่างใด อ่านให้ฟังแล้วรับว่าถูกต้อง จึงลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน

ลงชื่อ .....ผู้ถูกกล่าวหา

(.....)

ลงชื่อ ..... ผู้สอบสวน

(.....)

ลงชื่อ ..... ผู้สอบสวน

(.....)

ลงชื่อ ..... ผู้บันทึก

(.....)

รายงานการสอบสวน

คดีที่...../.....

เสนอ .....

ที่ทำการ.....

กรม/จังหวัด .....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ. .....

คดีระหว่าง { ..... ผู้กล่าวหา

..... ผู้ถูกกล่าวหา

กระทำผิดโทษทางปกครองฐาน .....

.....

สถานที่ตั้งโรงแรมเลขที่.....หมู่ที่..... ตรอก/ซอย.....

ถนน..... ตำบล/แขวง .....อำเภอ/เขต.....

จังหวัด.....

เมื่อวันที่.....เดือน ..... พ.ศ. .....เวลา .....น.

เริ่มสอบสวนเมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ. .....

สอบสวนเสร็จสิ้นสรุปข้อเท็จจริงได้ความว่า .....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

พยานหลักฐานที่เกี่ยวข้อง

๑. พยานเอกสาร

.....

.....

.....

๒. พยานบุคคล

.....

.....

.....

๓. พยานวัตถุ

.....

.....

.....

๔. ข้อกฎหมาย

.....

.....

.....

๕. ความเห็น

๕.๑ .....

.....

.....

.....

เหตุผล.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

๕.๒ ควรกำหนดเงินค่าปรับทางปกครอง .....บาท (.....)

เหตุผล.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

จึงเสนอสำนวนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ลงชื่อ ..... ผู้สอบสวน

(.....)

ลงชื่อ ..... ผู้สอบสวน

(.....)

ลงชื่อ ..... ผู้บันทึก

(.....)